

en Del med i Ordningen, men dette kan naturligtvis ikke gøres paa een Gang, ikke gøres ved eet Skridt, det fordrer Tider, ja maasse lange Tider. Saaledes som Tingen nu staar, da veed jeg intet andet Raad at give, end at anmode det høie Thing om at stemme for Forslaget, saaledes som det foreligger fra 2den Behandling, i den Overbevisning, at deri ligger en god Tanke, selv om den endnu kun maatte kaldes en Fremtidstanke, der engang om kortere eller fjernere Tid vil kunne komme til at virkeliggøres.

C. B. Nimestad: Jeg har ikke havt stor Tilbøielighed til at tage Ordet ved denne tredie Behandling eller, som jeg ligesaa gjerne i alt Væsentligt kunde kalde den, ved denne første Behandling (Afbrydelse) jo, det kunne vi i det Væsentlige kalde den. Jeg havde som sagt meget lidet Lyft til at tage Ordet; thi jeg har ikke hørt Noget, som efter min Mening i fjerneste Maade har gjendrevet, hvad der blev sagt ved 2den Behandling imod denne Tredeling af Skolevæsenet, hvorimod jeg paa den anden Side har læst vægtige Autoriteters talende Ord i denne Retning, som for mig have havt stor Betydning. Jeg kan heller ikke sige, at min Lyft til at tale nu er overordenlig stor, især da jeg ser, at saa faa af de ærede Herrer, der igaar med saa megen Drabelighed kæmpede i en vis Retning, ere tilfede, hvilket gjør det noget vanskeliggere for mig at henvende min Opmærksomhed paa de Foredrag, de holdt, og at tale, som om de vare tilfede. Hvad der i det Hele taget maatte gøre mig mindre tilbøielig til at tage Ordet var den Betragtning, at de ærede Herrer Modstandere allerede have tilegnet sig en stor Del Nordisk, idetmindste saameget, at de i mine Dine fuldstændig ligne de gamle Cinherier, saaledes at Kampen her kommer til at ligne den i Valhalla. Naar Cinherierne nemlig bleve slaede til Jorden med det vægtigste Argument, Døden, stode de op igjen, og sagde: Nu begynde vi igjen forfra med de samme Baaben. Dette er meget godt for dem, der kæmpe alene for Kampens Skyld, men for Dem, der kæmpe for at komme til et Resultat, er det mindre behageligt. Jeg blev dog hævøget til at forlange Ordet, da jeg

igaar hørte den meget ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 4de Valgkreds (Germanjen), som fremsatte sine Ansøelser med et varmt Hjerte og i en smuk Form. Jeg fulgte hans Foredrag med den Opmærksomhed, hvormed jeg altid gjør mig Umage for at følge, hvad man hører fra den ærede Folkethingsmand, men jeg fandt mig netop forpligtet til at forlange Ordet, fordi der efter min Mening i hans Udtalelser, ved Siden af Hjertets Varme, den hjertelige Overbevisning og den smukke Form, var en saa stor Misforstaaelse af Kjendsgjerninger, af det Virkelige, og det kan ikke nytte, at Varmen er nok saa stor, at Hjertet er nok saa fuldt, og at man i nok saa høj Grad er Herre over Formen, naar man totalt misforstaar de Kjendsgjerninger, paa hvilke den Livsanskuelse, man opstiller, skal hvile; det Hele bliver da alligevel forfæret; man bliver, for at bruge et fremmed Ord, høist en Zelot. — Jeg skal kun i Forbigaaende henvende mig til de andre ærede Herrer, der talte igaar, og som søgte at gaa i samme Retning som det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds, skjøndt det ikke lykkedes dem. Jeg skal da først berøre det Foredrag, der blev holdt af Rigsdagsmanden for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd), hvis Retning væsentlig var den, man kalder Cirkelens; den gik rundt og endte, hvor den begyndte. Dette Foredrag udmærkede sig egentlig, saavidt jeg kunne skjønne, ikke ved Andet end ved, at det ærede Medlem opstillede den Paastand, at de Folk, som havde den klassiske Skoledannelse, vare saa indtagne i den, at de bleve partiske, men den ærede Herre lagde ikke Mærke til, at man ligesaagodt kunde vende Sætningen om og sige til ham: Du har ikke den klassiske Dannelse, og derfor er Du saa indtagen imod den, at Du bliver partisk. Det Foredrag, vi hørte af Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Bahlle) gik rigtignok ikke i en Cirkel, thi det gik i alle mulige Retninger; det lignede et Strykereri, der bliver antændt i Utide og som gaar til alle mulige Hjørner, kun at der ikke var noget Smukt derved; der var meget Anald og betydeligt Fald, men ikke noget Smukt deri, det er ganske vist. Det var for det Første et Sammenfurium af de mest vid-